

Loučeňský občasník

Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Vážení a milí spoluobčané,

jak je v našem Občasníku zvykem, opět Vám shrnu vše, co se u nás událo a co se chystá, a také všechny důležité informace pro Vás občany.

Chtěla bych Vám všem touto cestou z celého srdce poděkovat za skvěle zvládnutou situaci v krizové době koronaviru a věřím, že se vše zase vrátí do „normálu“. Snad jediným problémem, který v době korony nastal, bylo přeplňování sběrných míst tříděným (a co je smutné – mnohdy i netříděným) odpadem. Bohužel i v současné době se najdou jedinci, kteří se chovají neekologicky a nepořádně. V obci máme několik sběrných míst

Naši jubilanti

V měsíci lednu roku 2020 oslavili životní jubileum paní Volfová Božena z Loučeň, paní Kissová Anna z Loučeň, paní Trojáčková Věra z Loučeň, paní Hubáčková Miroslava z Loučeň, paní Bártová Eva z Patřína, paní Holánková Marie z Patřína a pan Rakušan Milan z Patřína.

V únoru t. r. oslavili životní jubileum paní Větrovská Věra z Loučeň, paní Petřilová Jiřina z Loučeň, paní Házová Marcela z Loučeň, paní Rylich Miroslav z Loučeň, paní Kruntorád Josef z Loučeň a paní Rohan Zdeněk z Loučeň.

V březnu t. r. měli krásné výročí paní Svojšová Marie ze Studců, paní Havlasová Jarmila z Loučeň, paní Rulíková Jarmila z Loučeň, paní Soldánová Vlasta z Loučeň, paní Slezáková Jarmila z Loučeň, paní Mánek Jiří z Patřína a paní Vágner Jindřich z Loučeň.

V dubnu t. r. slavili paní Chumlenová Vlasta z Loučeň, paní Rousková Božena z Loučeň, paní Lazarová Eliška z Patřína, paní Ottomanská Jarmila z Loučeň, paní Kubínová Jaroslava z Loučeň, paní Maierová Ivana z Loučeň, paní Havlas Oldřich z Loučeň a paní Hrázský Miroslav z Loučeň.

V květnu jsme mohli blahopřát paní Šubrtové Haně ze Studců, paní Tillerové Boženě ze Studců a panu Malíkovi Miroslavovi ze Studců.

V měsíci červnu t. r. to byli paní Renčová Anna ze Studců, paní Burianová Anna z Patřína, paní Jurečková Danuška z Loučeň, paní Kohoutová Alena z Loučeň, paní Kohoutková Milada z Patřína, paní Malíková Floare z Loučeň, paní Šimeček Jaroslav z Loučeň a paní Kohout Jiří z Loučeň.

V červenci t. r. pak paní Schöterlová Jana z Loučeň, paní Černá Anna z Patřína, paní Brodský Josef z Patřína, paní Baumgartner Jiří z Loučeň a paní Jelínek Jan z Patřína.

A v srpnu t. r. budeme moci gratulovat paní Fadrhonové Boženě z Patřína, paní Soukupové Marii z Loučeň, paní Vágnerové Ludmile z Loučeň, p. Havlasovi Vladimírovi z Loučeň a p. Holánkovi Františkovi z Loučeň.

Všem jubilantům přejeme především pevné zdraví a další klidná a spokojená léta.

na tříděný odpad (plast, papír, sklo, kov, textil či tetrapak), která je možné využívat veřejností. Do kontejnerů na papír je vhodné ukládat menší obaly (sešlapané); kartony z nábytku apod. odvázejte, prosím, na sběrné místo ke Štajnerům. Odpad uložený mimo kontejnery není svozovou firmou běžně odvážen, zůstává kolem sběrných míst a náš hezký městys to zbytečně hyzdí.

Odvoz tříděného odpadu probíhá takto: plast – každou středu, papír – každé úterý, tetrapak – 1. sudý pátek v měsíci, sklo – 1x měsíčně (cca v polovině měsíce), kov – 1x za 2 měsíce v posledním týdnu v lichém měsíci.

V případě přeplněných kontejnerů využijte jiná sběrná místa (seznamy jsou uvedeny na sběrných místech)! Do kontejnerů na tříděný odpad NEpatří bioodpad, stavební suť, komunální odpad atd...

Označená místa na tříděný odpad jsou monitorována.

Sběrná místa a odpadkové koše jsou stále desinfikovány (2x týdně).

● Sběrné místo U Štajnerů – ul. Nymburská, Loučeň (velkoobjemový odpad, elektrospotřebiče, jedlé oleje...) – otevřeno každou sobotu 10:00 – 11:30 hod. (není dovoleno odvázet již uložený odpad neoprávněnými osobami)

● Sběrné místo na bioodpad – Za hřbitovem, Loučeň – otevřeno každou neděli 10:00 – 11:30 hod.

● Bioodpad Studce – přistavený kontejner na návsi, každou neděli 10:00 – 11:30 hod.

Na odvoz bioodpadu je možné si objednat i přistavení svozového kontejneru (zvláště listí, větve) – 200,- Kč za malý kontejner, 400,- Kč za velký kontejner (cena bez nakládky!!); mimo městys Loučeň bude navíc účtována cena za dopravu. Kontakt: V. Kraus – zaměstnanec městyse (tel. 737 174 902).

Termín platnosti nových známek na nádoby na komunální odpad je od 1. 6. 2020. Služby AVE a. s. jsou v současné době prováděny beze změn. Popelnice bez označení svozovou známkou nebude vyvezena.

Poplatky na rok 2020:

● Likvidace komunálního odpadu (popelnice) – 750,- Kč. Poplatník, přihlášený k trvalému pobytu na Loučeň, který dosáhne v roce 2020 věku 80 let a víc, hradí poplatek ve výši 400,- Kč. Poplatek je za každou osobu přihlášenou k T. P., nebo osobu, která vlastní rekreační nemovitost v katastru obce a není zde hlášena k T. P.

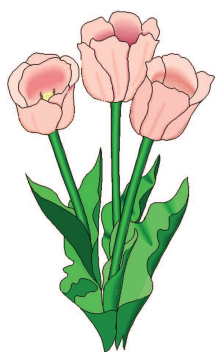
● Odvádění odpadních vod (stočné) – 1.500,- Kč. Splatný ½ částky do konce června a doplatek do konce listopadu 2020, a to za každou osobu bydlící na Loučeň i v případě, že není hlášena k T. P. Pokud poplatník žádá o slevu na základě čestného prohlášení, musí být toto prohlášení podáno v roce 2020.

● Poplatek za prvního psa – 100,- Kč, za každého dalšího psa 200,- Kč. Poplatek za psa platí držitel psa přihlášený v katastru obce k trvalému pobytu.

Číslo účtu městyse Loučeň: 0110987141/0300

Loučeň VS 101 xxx (xxx = číslo popisné)

Pokračování na straně 2.

Informace o dění na Úřadě městysu Loučeň

Pokračování ze strany 1.

Patřín VS 102 xxx (xxx = číslo popisné)
Studce VS 103 xxx (xxx = číslo popisné)
Studečky VS 104 xxx (xxx = číslo popisné)
Chaty VS 105 xxx (xxx = číslo evidenční)
Např. Loučeň č.p. 345 = VS 101 345 + prosíme připojit jméno plátce
Nevyvezené popelnice, výměna popelnice – 606 685 921 nebo 724 832 377
Oprava kanalizace – 604 610 567

V rámci vaší informovanosti jsem pro Vás připravila několik bodů, na které se často ptáte.

Oprava komunikace Okružní, Lipová na Patříně byla dokončena v prosinci loňského roku. Celková cena projektu byla 6 839 063,80 Kč, z toho dotace MMR činila 4 522 980,- Kč (byla připsána na účet městysu Loučeň ještě v 12/2019).

Nová komunikace Patřín – „Za slepičárnou“. Tato komunikace byla vybudována nově, včetně zasiťování přilehlých pozemků. Některé z nich patří obci a s jejich prodejem se uvažuje až v době realizace intenzifikace ČOV a prodloužení řádů vody a kanalizace (Studce), na což bude nutné získat finanční zdroje, a to nejen z připravovaných dotačních titulů. Tato nově vzniklá ulice nemá ještě určen název, občané se mohli vyjádřit k navrženým variantám. Na dalším veřejném zasedání zastupitelstva bude jméno ulice zveřejněno.

Oprava komunikace Sportovní, V Zátíší. V rámci dotace ze Středočeského kraje byla realizována oprava komunikace v ul. Sportovní – včetně parkovacích stání, a oprava části ul. V Zátíší. Celková cena cca 1 389 000,- Kč, z toho dotace cca 960 000,- Kč.
Dětská hřiště

Na Loučeni u fotbalového hřiště – uvedeno do provozu

Ve Studcích – uvedeno do provozu

Mateřská školka – v současné době je zpracovávána dokumentace pro vydání stavebního povolení, a to na základě výběru z předložených architektonických studií.

Intenzifikace ČOV, prodloužení vodovodního a kanalizačního řádu – Studce, Studečky, Vinice.

Projektová dokumentace je zpracována, jsme ve fázi inženýrské činnosti a vydání stavebního povolení. Na základě poptávkového řízení byla vybrána firma Witendr s.r.o. na „Administraci projektu – vodovod, kanalizace a ČOV městys Loučeň“, a to pro podání žádosti o dotace (předpokládaný termín vyhlášení dotace – konec roku 2020).

Chodník Loučeň – Patřín - I. fáze (Loučeň) – je vydáno stavební povolení. Konzultace byly přesunuty kvůli koronaviru na podzim, následně by měly být vyhlášeny dotace.

Změna územního plánu č. 2 byla schválena a nabyla právní moci ve 2/2020.

V poslední době se zde rozšířily informace o nekomunikaci obecního úřadu s navrhovatelem na doplnění změn územního plánu. Pravděpodobně došlo k nějakému nepochopení ze stran pí Pišové, pí Novákové a Ing. Brunnera, kteří v této souvislosti založili spolek Loučeň – zdravé místo pro život z. s.. Veškeré změny a připomínky byly projednávány veřejně na zastupitelstvu městysu Loučeň (za účasti zmiňovaných), dále za účasti zpracovatelů změn ÚP a dále i Ing. Morávkové – úřednice z městského úřadu Nymburk, odbor územní plánování.

Pí Pišové bylo i odpovídáno prostřednictvím e-mailů.

Odpověď na podnět pí L. Pišové ze dne 13. 8. 2019 k pořízení změny ÚP Loučeň:

Návrh změny ÚP se týká zastavitelných ploch v platném ÚP označených jako VII 514 (plocha pro rekreaci a sport), I 119 a část plochy I 513 (obě plochy čistě obytné).

Podnět na změnu ÚP, předtím než bude pořízována změna územního plánu, musí být odsouhlasen Zastupitelstvem.

Domníváme se, že podnět, kterým se zasahuje významně do vlastnických práv třetích osob, není možné odsouhlasit bez jejich prokazatelného souhlasu. Jedním z vlastníků je i městys Loučeň; jedná se o pozemky, které byly obci převedeny od pozemkového úřadu – určené pro výstavby RD (uvedené v územním plánu 2008 a následně změně ÚP č. 1 z roku 2012). Obec, jako jeden z vlastníků, v současné době se změnou na svých pozemcích nesouhlasí.

V současnosti probíhá drobná změna ÚP týkající se úpravy zastavěného území, revize plochy rezervy a úpravy funkčního využití v plochy v zastavěném území. Jedná se o podnět tří navrhovatelů (zastupitelé na svých jednáních odsouhlasili pouze dva návrhy), kteří uvádějí změny pouze na svých pozemcích a to formou „létajícího pořizovatele“. A to s tím, že vypracování změny územního plánu zaplatí v celé výši. Veškeré návrhy a schvalovací procesy byly řešeny na veřejných zasedáních zastupitelstva.

Váš podnět se ovšem týká rozsáhlejší úpravy územního plánu, kterou nepovažujeme za vhodnou řešit pouhou změnou územního plánu.

Paní Pišovou jsem informovala (a to i na veřejných zasedáních zastupitelstva), že plánujeme (my jako obec) vypracování nového územního plánu. Na zasedání jsme zmiňovali i to, že stávající územní plán je již nevyhovující – není v souladu se stavebním zákonem a územním plánováním. Vhodnějším postupem, jak se dá řešit budoucí podoba Loučeň, je pořízení nového územního plánu. Tento postup zahrne diskuzi nad vymezením stávajících zastavitelných ploch s ohledem na krajinný ráz, jejich monofunkčnost i celkovou rozlohu. Zároveň budou zapojeni i všichni občané – vlastníci.

A tímto se tedy dostáváme i k praktickým aspektům nového územního plánu městysu Loučeň – v současné době je již podepsána smlouva s firmou ateliér ARCHUM architekti s.r.o., Praha, která má za úkol zpracovat nový ÚP. V souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územní plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, pořizuje obec Loučeň nový územní plán pro celé správní území.

Pořízení ÚP bylo schváleno Zastupitelstvem obce dne 23. 3. 2020. V souvislosti s pořízením nového ÚP obce Loučeň mohou občané, obce nebo fyzické či právnické osoby, mající vlastnická práva k pozemku nebo stavbě na území obce, v termínu do 2. 9. 2020 uplatnit návrhy na změnu funkčního využití těchto pozemků nebo staveb.

Na pořízení územního plánu se podílejí a spolupracují: pořizovatel (Městský úřad Nymburk), určený zastupitel obce (Marta Peterková) a zpracovatel (projektant ARCHUM architekti s.r.o.). Každý z nich má stavebním zákonem specifikovanou činnost a zodpovědnost za pořízení územního plánu.

Zpracování územního plánu probíhá v následujících krocích:

- doplňující průzkumy a rozborů a návrh zadání územního plánu
- společné jednání s dotčenými orgány, úpravy návrhu po společném jednání
- veřejné projednání, úpravy návrhu po veřejném projednání
- projednání návrhu v zastupitelstvu obce a schválení návrhu zastupitelstvem

V současné době jsme ve „fázi 1“, kdy zpracovatel (ateliér ARCHUM architekti s.r.o.) zahájil práce na zpracování doplňujících průzkumů a rozborů a návrhu zadání územního plánu. V rámci tohoto kroku bude uspořádána beseda, která se uskuteční 2. 9. 2020 od 18 hodin v Kulturním domě. Na besedě bude postup zpracování územního plánu podrobně vysvětlen.

Již nyní však mohou všichni občané, ale i chalupáři, mající vlastnické právo ke stavbě či pozemku, příp. i pokud ho nemají, podávat první podněty pro zařazení do ÚP.

Po dokončení bude návrh územního plánu pro společné jednání zveřejněn na internetových stránkách Městského úřadu v

Pokračování na straně 3.

Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Pokračování ze strany 2.

Nymburce a kdokoli se k němu bude moci písemně vyjádřit. Upravený návrh ÚP pak bude představen veřejnosti na veřejném projednání.

Celý proces odhadujeme přibližně na jeden rok, dokončení ÚP se předpokládá v prvním pololetí roku 2022. O dalším postupu vás budeme pravidelně a včas informovat. Pro podrobnější informace doporučujeme přečíst § 43-54 Stavebního zákona (zákon č. 183/2006 Sb.). Aktuální informace z průběhu pořizování územního plánu budou zveřejňovány na webových stránkách obce.

Návrhy musí obsahovat:

- údaje umožňující identifikaci navrhovatele včetně uvedení vlastnických nebo obdobných práv k pozemku nebo stavbě na území obce (informace o parcele)
- požadavek na změnu (údaje o navrhované změně využití ploch na území obce) + snímek katastrální mapy
- údaje o současném využití ploch dotčených návrhem navrhovatele
- důvody pro zařazení podnětu do územního plánu

Návrhy je možné zasílat poštou, elektronicky nebo osobně podat na Úřad městyse na adresu:

Městys Loučeň

Za Poštou 97

289 37 Loučeň

E-mail: ou@loucen.cz

IDDS: 6sgbyaf

Bližší informace je možné získat na tel. +420 325 585 283 nebo e-mailem: ou@loucen.cz.

Uplatněné návrhy budou posouzeny a vyhodnoceny a v případě splnění požadovaných náležitostí zařazeny do projednávání nového územního plánu.

Další události:

Ve Studcích byla v obecním domku čp. 54 vyměněna okna a vstupní dveře a vybudováno nové sociální zařízení, nové elektro rozvody a položena dlažba. Prostory budou využívány obyvateli Studce, kteří se do zvelebení obecního domku, dětského hřiště a okolí s vervou zapojili. Domek bude sloužit také jako krátkodobé nouzové ubytování pro potřebné.

11. 7. 2020 byla u kapličky

Cyrila a Metoděje sloužena

mše. Při této příležitosti

byla také vrácena na

původní empírový sloup

socha sv. Jana

Nepomuckého, který byl

před lety odcizen, následně

vrácen Policií ČR a

uskládněn na mnoho let v

KD Loučeň. Socha i sloup

byly opraveny a panem

farářem ve výše uvedený

den vysvěceny. I přes

nepříznivé počasí se mše,

vysvěcení a následného

přátelského setkání s

občerstvením v nově

opraveném obecním

domku zúčastnilo cca 60 osob.

Ve spolupráci městyse Loučeň a MŠ a ZŠ Loučeň je podána žádost o dotaci ke společnosti ČEZ na vybudování běžecké dráhy u ZŠ a MŠ Loučeň. Dále se připravuje žádost o dotaci na venkovní třídu se soc. zázemím na zahradě u školy.

Byla podána žádost o příspěvek na nákup auta pro přepravu osob pro jednotku požární ochrany. Auto by bylo využíváno i sborem dobrovolných hasičů.

Podané žádosti o dotaci na opravu vodojemu nebylo vyhověno z důvodu velkého množství registrovaných žádostí.

Je připravená studie na vybudování 2 bytů o velikosti 2+kk v budově hasičské zbrojnice čp. 268. Připravuje se rozpočet.

Na provoz střelnice bylo doručeno na Úřad městyse několik podnětů. Jednalo se o anonymy, a to na podporu provozu, ale i na stížnosti na provoz. A dále petice cca 40 občanů, kteří si stěžují na provoz střelnice. Stávající smlouva se současným provozovatelem střelnice končí 31. 12. 2020 a nebude prodloužena. Dle zákona bude vypsáno výběrové řízení na pronájem obecního pozemku provozovateli střelnice, kde budou dány jasné podmínky provozu. Žádost může podat i stávající nájemce.

Na přelomu července a srpna se uskuteční tradiční 21. Letní mezinárodní hudební festival T. T. 2020. Na Loučeň se uskuteční celkem 3 koncerty pod záštitou profesora Radomíra Melmuky.

Tradiční pouť se bude konat ve dnech 15. a 16. srpna 2020. Zároveň bude připraven program pro děti. Pouťová zábava se bude konat na plácku za sokolovnou, při nepříznivém počasí v Kulturním domě. Na hřišti Ve Štítě se uskuteční přátelské fotbalové utkání s rádiem Hey.

V sobotu 18. července se v Kulturním domě koná klubová výstava chovatelů tibetské dogy.

Obecní knihovna je nově otevřena každé pondělí, KD Loučeň – ul. Nymburská 345. Kontakt pí H. Zimová 732 590 590.

Všechny nové informace, usnesení a nařízení zveřejňujeme ihned po získání z ověřených zdrojů na našich webových stránkách www.loucen.cz. Tyto stránky jsou propojeny s novou aplikací česká obec, kterou si můžete zdarma stáhnout do vašich mobilních telefonů na obchod play nebo apple store a ihned vám budou chodit nové informace zveřejněné na našich webových stránkách.

Jednoduchý návod k jejímu stažení:

● Ve svém mobilním telefonu najdete ikonku „Obchod Play“ nebo „App Store“, kterou rozkliknete a ve vyhledávací zadáte Česká Obec; po zobrazení na tuto aplikaci klikněte a zadejte instalovat; po instalaci klikněte na „Otevřít“ – aplikace se zobrazí, v pravém horním rohu najdete znaménko „+“, po kliku na něj se zobrazí žluté pole s nápisem „Přidat Obec“, po kliknutí na něj můžete jednoduše přidávat nebo odebírat obce, které chcete sledovat, dále je můžete řadit v závislosti na tom, která obec má být první nebo druhá tím, že danou obec přidržíte a přetáhnete nahoru či dolů; dále kliknete v levém horním rohu na „Přehled obcí“ – zobrazí se obec, kterou jste si přidali; pokud je obec zapojená do projektu Česká Obec, zobrazí se dané příspěvky, pokud ne, obec je prázdná pouze s upozorněním, že s námi nespolečuje. Obce sledujete přjetím prstu po displeji vlevo či vpravo.

● ! Důležité – pokud si aplikaci nainstalujete, zkontrolujte, že máte v Nastavení telefonu – aplikace – zapnuto upozornění na již nainstalovanou aplikaci Česká Obec !

● Mobilní aplikace má velikost 4,56 KB, což zabere minimální místo v paměti vašeho mobilního zařízení. Na nové události vás upozorní prostřednictvím notifikací (upozornění) a na váš požadavek si načte pouze vybraný příspěvek, který vaše město zadá. Je tedy šetrná k vaší baterii i mobilním datům.

Marta Peterková, starostka

Nová dětská hřiště v naší obci

Ve Štítě

Dne 4. 7. 2020 bylo u příležitosti konání fotbalového turnaje „Majkl Cup“ (o kterém více v jiném článku) také slavnostně předáno nové dětské hřiště u fotbalového hřiště „Ve Štítě“ a poděkováno tímto hlavnímu sponzorovi – firmě Pilous s.r.o., pod záštitou pí Andrey Klimeš. Za účasti pí starostky, některých členů zastupitelstva a zástupců fy Pilous bylo hřiště „slavnostně“ předáno a oficiálně uvedeno do provozu. Sponzorovi tímto vřele děkujeme, veškeré herní prvky jsou hojně využívány menšími i většími dětmi a celý tento „lesní komplex“ je opravdu pěkný a především funkční.

Cena hlavního vybavení hřiště se vyšplhala na cca 345.000,- Kč; tuto celou částku věnoval sponzor – fa Pilous. Obec pak doplatila ještě cca 50.000,- Kč na podkladovou plochu a drobné úpravy. Ještě jednou děkujeme.

Bohužel se však musím pozastavit u jedné nepříjemnosti a tou je poničené vybavení tohoto hřiště, kdy je patrné, že přímo na dřevěných stolech, které byly ke hřišti ještě dodány, se někdo snažil rozdělat oheň. A podle míry poškození se mu to pravděpodobně i povedlo. Pokud mohu touto cestou požádat

všechny spoluobčany, prosím, buďme více ohleduplní ke věcem, které někdo jiný vyrobil, upravil, zaplatil a nakonec věnoval nám všem. A nezapomínejme k této ohleduplnosti vést také naše děti. Děkuji

E. H.

Studce

Dne 28. 6. 2020 bylo uvedeno do provozu a předáno místní komunitě nové dětské hřiště ve Studcích. Slovem provázela pí Nezdarová, která poděkovala za herní prvky, jež byly umístěné na zahradě u obecního domku dne 18. 3. 2020. Jedná se o prvek „Šimpanz“ a skluzavku s tabulí (viz foto). Nutno podotknouti, že

místní muži nelenili, chopili se lopat a jiného podobného náčiní a uvedli hřiště do podoby splňující kritéria pro užívání. Tímto jim jménem obce děkujeme.

Celkem tento projekt stál cca 175.000,- Kč a byl financován městysem Loučeň.

M. Z.

Pohnutá historie (nejen) rodu Nezdarů ze Studců

(pokračování)

Velmi pilný a svědomitý. Naprosto spolehlivý a iniciativní. Ukázněný a oddaný podřízený, spravedlivý představený, dobrý kamarád. Velmi dobré společenské vystoupení. Bodrá, veselá povaha, trochu jakoby horkokrevný, ale přitom rozvážený. Bystře chápe, logicky myslí. Veškeré předpisy svoji služby ovládá dokonale. Působí velmi dobrý dojem. Bezvadně ustrojen. Ochuravěl hnisavým zánětem potních žláz v podpaždí. Jinak je zdravý. Z hlediska technicko-zbrojního je výborným a zkušeným odborníkem.

To jsou slova hodnocení Františka Nezdary z vojenské kvalifikační listiny za rok 1936, které mu vystavil *velitel zemského dělostřelectva div. gen. ing. dr. agr. Vladimír Příkryl*.

Kvalifikační listina, každoročně vyhotovená, sloužila k posouzení, zda je ten který důstojník z povolání způsobilý k povýšení v hodnosti i ve funkci. Zohledňovalo se další vojenské vzdělání, různé dovednosti, vystupování a vzhled, vyznamenání a pochvalná uznání, zdravotní stav a tělesná způsobilost a další.

O rok později, v roce 1937, znělo hodnocení snad ještě lépe: *Dosti vysoký, štíhlý, souměrný a sympatické tváře, vždy pečlivě ustrojený. Iniciativní a samostatný; při své odpovědné funkci je na konec vždy rozvážený a opatrný, náležitě si uvědomuje dosah své veliké odpovědnosti. Přímý, má svoji hlavu, citlivý. K sobě rovným družný a přátelský. K podřízeným spravedlivý a má pro ně porozumění. Společensky vyspělý. Živý, agilní, má citlivé nervy a snadno vzplane. Bystrý, nadaný, má velmi dobrý postřeh, vyjadřuje se rychle a celkem srozumitelně. O své zdokonalení, zvláště odborné projevuje neustálou péči. Svou velikou píli, pracovitost, zručnost (práce mu jde rychle od ruky) a svými zkušenostmi předchází podřízeným dobrým příkladem, má na ně dobrý vliv, takže výsledky jeho působnosti na ně jsou velmi dobré, což je zvláště významné dnes, kdy nejsou obsazena všechna systemizovaná místa pro nedostatek sil. Svými intelektuálními vlastnostmi a odbornými znalostmi výborně se hodí na všechny funkce, odpovídající jeho hodnosti. Žije skromně v uspořádaných poměrech. Minulého podzimu churavěl v podpaždí hnisavým*

zánětem potních žláz; dnes mu nic neschází a je zdravý.

V roce 1938 je hodnocení podplukovníka Nezdary téměř stejné; k popisu jeho tváře přidáno, že je růžová, k intelektuálním vlastnostem připsali *neselhávající paměť*; zánět potních žláz přestali probírat. V celém textu nelze ani mezi řádky vyčíst, že druhá světová válka je za dveřmi. V hodnocení, podepsaném brigádním generálem Aloisem Machačíkem 14. září 1938, možná zaujme jen pasáž:

Ve své funkci se znamenitě osvědčil. Tak mohl rychle a včas i při tak častých a nepředvídaných změnách, jaké se vyskytovaly letos, předkládati mně aktuální návrhy na řešení otázek zbrojní služby.

15. března r. 1939 v 6 hodin ráno vstoupila německá armáda na československé území a v 9 hodin dorazily první jednotky do Prahy. Sám Hitler se večer toho dne ubytoval na Pražském hradě.

1. června t. r. byl František Nezdara převeden z oboru ministerstva národní obrany do oboru ministerstva vnitra a nastoupil službu u policejního ředitelství. O čtyři měsíce později byl – ve 44 letech – přeložen do výslužby, a nastoupil do firmy Meva v Praze na Václavském náměstí, kde se rychle vypracoval z *pomocníka kalkulantů* na tajemníka generálního ředitele.

Ale to zdaleka ještě není konec jeho vojensko-policejní kariéry! Ještě dostane příležitost využít svoje speciální vzdělání – čtyři semestry strojího a elektrotechnického inženýrství na VŠ v Praze v roce 1925-27, pyrotechnický kurz ve zbrojním učilišti v Plzni a v muniční továrně v Poličce v roce 1927-28 (v červenci 1928 mu byl přiznán *charakter důstojníka pyrotechnika*), automobilní kurz ve Čtyřech Dvorech (vůdčí list pro motorová vozidla II. a III. kategorie) a snad i kurz plynového materiálu u Vojenského chemického ústavu v Olomouci v roce 1929. Ten absolvoval jako druhý nejlepší ze čtrnácti frekventantů, s výtečným prospěchem v předmětech jako například *Boj plynem, Ochrana proti bojovým plynům, Meteorologie se vztahem ke službě plynové, Chemie bojových plynů, nebo První pomoc a léčení zasažených bojovými plyny*.

(pokračování příště)

lp

Činnost kroužku Mladého myslivce při MŠ Loučeň Mcely

Kroužek Mladého myslivce zahájil svoji činnost v září 2019. Pan ředitel zdejší Základní školy pomohl s nábořem dětí a nyní má náš kroužek 15 členů různých věkových kategorií. Scházíme se pravidelně jednou za dva týdny v klubovně Mysliveckého spolku. Během našeho krátkého působení jsme se už společně zúčastnili spousty zajímavých akcí. Na konci září jsme vyrazili na hrad Valdštejn, kde probíhaly tradiční Svatohubertské slavnosti. Měli

jme možnost vidět ukázky výcviku loveckých psů, vábení, pasování na myslivce a spoustu dalších zajímavostí.

Na začátku listopadu jsme navštívili Svatohubertské slavnosti na domácí půdě, kde nám byl a je velkou oporou pan Vratislav Zákoutský. Zde se děti mohly přesvědčit, jak jsou na tom se střelbou ze vzduchovky, jak se jim daří rozeznávat stopy zvěře, poznávat stromy a vůbec potrénovaly mnohé další myslivecké znalosti a dovednosti.

V polovině listopadu jsme se vydali do Zemědělského muzea v Praze, kde se právě konaly Myslivecké dny. Tam už děti vystupovaly před publikem a předváděly s panem Hrdličkou, výrobcem vábniček, vábení a zvuky různých druhů zvěře. Děti také velice zaujal výklad o lesní pedagogice. Cestu zpět domů jsme si ve vlaku zpestřovali různými kvízy, jak jinak než s lesní tematikou.

Na kroužku se děti učí formou hry a vlastních zkušeností o všem, co kolem sebe v přírodě mohou vidět. Společně jsme zhotovili vlastní krmné zařízení, ke kterému chodíme přilepšovat zvěři v zimních měsících. Pro rok 2020 se chceme zúčastnit soutěže Zlatá srnčí trofej a některých střeleckých akcí Fomei cup. Nadále budeme prohlubovat znalosti o fauně a flóře kolem nás a o tom jak ji můžeme chránit.

Myslivosti a ochraně přírody ZDAR!

Za kroužek Mladých myslivců

Antonín Kohout a Milan Klosovský

Něco o školách na Loučeni

Když jsem začal chodit do školy, byly na Loučeni tři školy. Mateřská školka vznikla až v roce 1940. Mne se už netýkala, už jsem byl školák, ale záviděl jsem mladší sestře, že do ní mohla chodit. První byla Obecná škola. Ta byla v budově, kde dnes sídlí firma Pilous. V přízemí na jih, vlevo od vchodu do budovy, byla první třída, kterou tehdy vedl pan řídící učitel Antonín Čermák. To byl pán, který tehdy současně vykonával funkci starosty městyse. Do kanceláře to neměl daleko – jen přes chodbu, neboť úřad městyse Loučeně byl v přízemí téže budovy napravo od vchodu, tedy na východní straně. Pan učitel Čermák byl přísný pán. Jednou z prvních lekcí byla výuka písně „Ivánku náš...“ Tu jsme pak s panem učitelem zpívali každému, kdo přišel pozdě, nebo si něco zapomněl. Pan učitel kromě zpěvu dodával písni říz tím, že do taktu tloukl rákoskou do katedry. Hned nad schody do prvního poschodí byla na severní straně budovy dvoutřída, druhý a třetí postupný ročník, kterou vedla s přehledem paní učitelka Anna Jakešová. To byla svobodná dáma v nejlepších letech a mám na ní vzpomínku jako na učitelku, která opravdu něco naučila.

Na východní straně prvního poschodí byla čtvrtá třída, kterou vedl pan učitel Karel Uzel. Ten to neměl vůbec lehké. Tehdy se totiž dělaly ze 4. třídy zkoušky na měšťanku. Kdo je neudělal, chodil dál do Obecné školy a pan učitel měl ve třídě, kromě čtvrtého postupného ročníku, také neúspěšné žáky z 5., 6., 7., a 8. postupného ročníku. Tehdy se do školy chodilo jen osm let.

V prvním poschodí na jižní straně budovy byla třída tehdy tzv. Pokračovací školy. Tam chodily jednou týdně děti, které ukončily 8. třídu, bez ohledu zda na Měšťance či Obecné škole, a které zůstaly doma, většinou v zemědělských hospodářstvích a dále se vzdělávaly pro budoucí práci. Tam učili učitelé z Měšťanky.

Když jsem chodil do čtvrté třídy, bylo tam, jak už jsem naznačil, několik starších dětí různého věku. Mezi nimi byli „mazáci“ – několik chlapců, většinou z Patřína, kterým jsme říkali „Patřínští huroni“. Ti se jednou po cestě domů zastavili v hostinci u Janatů. Ten byl v budově proti uličce Ke hřišti. Hostinec tehdy měla paní Janatová. Byla to starší dáma, vdova. Protože tehdy chladič zařízení bylo vzácné a asi také drahé, paní Janatová přes svůj věk skladovala vše, co vyžadovalo chlad, ve sklepě. Také tam pro každou sodovku musela sejít po schodech. Kluci toho využili, paní Janatovou poslali pro sodovku za 30 haléřů a než paní tu cestu absolvovala, vybrali jí miskou s drobnými penězi a odešli. Nezbylo, než krádež ohlásit ve škole, protože jiní zákazníci v hostinci v té době nebyli.

Posel naděje zakoření na podzim

V posledním občasníku jsem si Vás dovolila informovat o plánované výsadbě stěpu lidické hrušně – Posla naděje. Vzhledem ke koronavirové krizi a nemožnosti pořádat setkání na veřejnosti jsme tento počín museli odsunout až na podzim t. r. Věříme, že už žádné podobné okolnosti nenastanou a my se budeme moci u této příležitosti hromadně sejít, připomenout si trochu historie a třeba se i dozvědět něco nového.

Budu moc ráda, když ten malý křehký stromek přijdete podpořit a popřát mu do vínku, aby obstál minimálně tak, jako jeho „matička“ a dále připomínal, co nemá být zapomenuto... O termínu výsadby budeme určitě informovat.

E. H.

Vyšetřování se ujali paní učitelé Uzel a Černý z Měšťanky, který učil i na Pokračovací škole. Pan učitel Černý byl pán urostlý do výše zhruba dvou metrů, měl černé vlasy, silné černé obroučky brýlí, a jako většina tehdejších učitelů ukazovátko (rákosku) vždy pohotově patrně na svou obranu. Tito dva pánové s vysokou autoritou vzali podezřelého do volné třídy Pokračovací školy a preventivně každého z předpokládaných pachatelů ohnuli přes lavici, a cca 5 ranami rákoskou přes zadek si vynutili spolupráci při vyšetřování. Mládenci po této sankci mluvili jako kniha. Jejich nárek zněl celou školou, takže iniciátoři akce dostali ještě něco na vrch a uháněli lehce získané finance vrátit s omluvou. My ostatní jsme seděli tiše v lavicích s hrůzou v očích, aby se na nás taky nedostalo.

Jak už jsem výše naznačil, po čtvrté třídě a úspěšných zkouškách jsme začali chodit na Měšťanku. Ta byla v budově, kde je dnes pošta a úřad městyse Loučeně.

Dlouho jsme však v budově školy nepobyli. Byl téměř konec války a na Loučeň byli přesunuti členové Hitlerjugend. Museli jsme vyklidit obě školy; německé děti byly v hostincích u Ottomanských, Kyšperských, v malém zámku a my chodili jednou týdně do hostince u Janatů pro úkoly. Po revoluci v roce 1945 dostalo vedení školy budovu malého zámku. Místo tělocviku i dalších hodin jsme se podíleli na pracích při přestavbě malého zámku na školu. Vytvořili jsme řetěz z venkovního prostoru až na půdu a takto jsme dostávali nové tašky na střechu, vozili jsme zeminu na kolečkách a vytvářeli terasy naproti škole, připravovali schodiště na terasy, na nich pak hřiště na odbíjenou či košíkovou. Tyto práce nás provázely místo tělocviku po celou dobu návštěvy této školy.

V roce 1945 a později jsme také zažili velkou reformu školství. Tehdejší ministr školství, pan profesor Nejedlý, zrušil Obecné školy a Měšťanky a vytvořil devítiletou školu. Padly zkoušky na Měšťanku, děti ze čtvrtých tříd Obecných škol z Jabkenic, Mcel, Jíkve, Jizbic a Loučeně přešly na Loučeň, takže v 6. ročníku vznikly třídy chlapců a dívek. Ovšem tak, jak jednotliví žáci dosahovali věku 15 let, končili školu bez ohledu na to, ve které třídě zrovna byli. Reforma se dotkla i gymnázií. Osmiletá gymnázia byla zrušena, děti z primy až kvarty se vrátili do devítileté školy a gymnázia fungovala až poslední čtyři roky jako ostatní střední školy.

Protože výuka byla dosud koncipována na osm let a bylo nutné zpracovat osnovy i pro devátý ročník, byl zřízen na přechodnou dobu tzv. Jednoroční učební kurz (JUK). Takže jsem byl jedním z absolventů JUK.

Také na Měšťance se učila pracovní výchova. Nepamatuji se, jak se oficiálně nazývala. Měšťanka měla tehdy zahradu, která byla tam, kde dnes stojí kulturní dům. Před zahradou bývala obecní studna. V místě, kde je dnes manipulační plocha nové hasičské zbrojnice, stávala budova kuchyně. Její jídelna či učebna byla po válce pronajata Českému svazu mládeže (ČSM), později přejmenovanému na Socialistický svaz mládeže. Tam se konaly jeho schůze, ale hlavně se tam hrál stolní tenis. Budova byla zbourána, když se stavěla nová zbrojnice.

Na škole působila tzv. Industriální učitelka. Pamatuji se na poslední z nich – byla to paní učitelka Rumlová a bydlela blízko školy v ulici Za poštou. Ta učila pletení, háčkování, paličkování, a snad také vaření. Sama chodila v oblečení ze svých výrobků, různých pletených oděvů, zdobených háčkovanými, či paličkovanými límcí, či přehozy. Sám už jsem tuto výchovu na Měšťance nezažil, ale práce s lopatou, krumpáčem a kolečkem jsme si užili dost.

Ing. Jiří Havlát

Traktoriáda 2020

Dne 6. 6. 2020 proběhl 7. ročník Traktoriády Loučeň v písáku za hřbitovem. Do soutěže se zapojili jak amatéři, tak i zkušení traktoristé a traktorky. Celkem se zúčastnilo 35 mužů a 10 žen. Pro soutěžící byla nachystána slalomová dráha, kterou muži absolvovali se zapojeným valníkem za traktorem, ženy s traktorem bez valníku. Mezi muži zvítězil loňský obhájce prvního místa Petr Kraus, v čase 3:57 min. Druhé místo obsadil také zkušený traktorista Zbyněk Pulda st., s časem

4:23 min. A na třetím místě se umístil Vojtěch Malý s časem 4:44 min.

Za ženy zvítězila Zdeňka Kamenská s časem 1:54 min., druhé místo vybojovala Zlatka Kubínová s časem 2:02 min. a na třetím místě se umístila Aneta Kubínová, a to v čase 2:10 min.

Výtěžek ze startovného v částce 3.000,- Kč byl zaslán na účet „Karolínka“.

M. Z.

Poněkud zvláštní fotbalová sezóna

Fotbalový ročník okresních soutěží 2019/2020 byl poznamenán, stejně jako snad i všechny ostatní aktivity a společenský život vůbec, pandemií Covid-19. Po odehrané podzimní části soutěží se mužstva od přípravy až po dospělé pilně připravovala na jarní část sezony. Ta byla onou pandemií, z rozhodnutí řídicího orgánu OFS Nymburk, zrušena. Nyní již probíhá podání přihlášek do nového ročníku 2020/2021 a s tím spojená letní příprava mužstev.

Doba útlumu společného sportovního dění ale neznamenala, že by v oddíle byl klid. Probíhala pravidelná údržba travnatých ploch a 12. 6. 2020 se uskutečnila (za poměrně hojné účasti) brigáda za účelem úpravy okolních prostor hřiště.

V přípravě na další sezonu sehrávají mužstva různá přátelská

utkání, za připomenutí stojí např. po několikaleté odmlce sehraný zápas staré gardy proti mužstvu Kostelní Lhoty v pátek 19. 6. 2020. Věříme, že její činnost bude pokračovat i nadále.

V tomto článku si také dovolujeme oznámit, že došlo k nákupu nového zahradního traktůrku k sečení trávy obou hřišť. Tato akce proběhla za výrazné dotační podpory Nadace ČEZ, které tímto patří vřelé poděkování. Další dotační žádost (u středočeského kraje) byla neúspěšná.

Závěrem bych rád pozval všechny místní i okolní sportovní přátele na zápasy nové sezony i ostatní akce konané na hřišti.

Za FK Loučeň

MUDr. Pavel Knytl, předseda klubu

Tenisový klub vítá všechny zájemce o bílý sport

Ani v této době Tenisový klub Loučeň nepřestává ve své snaze přiblížit jeden z nejelegantnějších sportů všem zájemcům. V současné době probíhají tenisové kurzy pro děti pod vedením 2 zkušených a úžasných trenérů z Nymburka. Celkově se do těchto kurzů přihlásilo 22 dětí, které tak mohou strávit čas sportem na čerstvém vzduchu.

Tenisový klub se již chystá i na letní prázdniny a připravuje příměstský tábor v období od 24. 8. 2020 do 28. 8. 2020, a to pro děti od 5 do 15 let. Přihlášky budou přijímány u trenérů Jakuba Čepka (tel.: 723 646 651) a Tomáše Krušínského (tel.: 774 080 893). Tábor bude probíhat v uvedených dnech od 07:30 do 16:00 hod. Pro děti bude zajištěna dopolední svačina, oběd i odpolední svačina, to vše v ceně. Celková částka za tento příměstský tábor činí 3.000,- Kč a je splatná v první den konání tábora. Pevně věříme, že Vás naše nabídka zaujme a svěříte nám své ratolesti, na které se my i trenéři těšíme.

Loňský tábor byl velice úspěšný a děti byly nadšené. Budeme se snažit zachovat vysokou laťku i pro rok letošní. Dovolujeme si Vás však upozornit, že kapacita naplnění příměstského tábora je maximálně 12 dětí.

Tenisový klub současně nabízí svým členům i nečlenům možnost pronájmu kurtů, a to za částku 100,- Kč (Po – Pá do 14:00 hod.), resp. 150,- Kč (ostatní hodiny ve všední den a So + Ne celá) na hodinu. Objednávky jsou možné u Jaroslava Řízka (tel.: 606 625 805) a Jana Malého (tel.: 606 929 172), příp. rezervace na www.tenisloucen.cz.

Současně také zvažujeme, zda by neměl zájem o tréninkové hodiny pod vedením profesionálního trenéra i někdo z řad dospělých. Prosíme tedy zájemce o podání zprávy, abychom mohli případně iniciovat kurzy tenisu i pro dospělé.

Sportu zdar a těšíme se na viděnou na kurtech na Loučeň.

Za Tenisový klub

Jaroslav Řízek a Jan Malý

Vzpomínka na těžkou dobu

V několika posledních výtiscích Loučeňského občasníku jsme si mohli na pokračování číst ságu rodu Nezdarů ze Studec. Při tom mne napadlo napsat o osudech jednoho bývalého loučeňáka z relativně nedávné doby. Budeme mu říkat pan Alois.

Pan Alois se narodil v roce 1908 v Chudíři jako deváté dítě z celkových třinácti. Tedy do žádného luxusu. Již jako jedenáctiletý zažil dvě rodinné tragédie. Nejstarší bratr Josef se vrátil z války jako poručík italských legií a v červnu roku 1919 padl na Slovensku u Nových Zámků při vytlačování Maďarů ze Slovenska. Krátce na to mu zemřela nejstarší sestra Marie, ve svých 21 letech na tuberkulózu.

Po absolvování školy v Jabkenicích mu otec určil, že se bude učit truhlářem a sjednal mu učební poměr u pana Řízka na Loučeni. To tehdy nebylo jednoduché, protože v té době museli rodiče učně za jeho učení panu mistrovi platit. A pan Alois byl již šestým chlapcem a všichni před ním byli něčím vyučeni. Pan Alois však s rozhodnutím otce nebyl spokojen a sám si sjednal učení u pana Krause, řezníka na Loučeni ve Vlkavské ulici. Po vyučení nastoupil do zaměstnání v jednom velkém řeznicko-uzenářském podniku v Kolině, kde pracoval až do vojny. Po ní pak nastoupil také do řeznicko-uzenářského družstva, tentokrát v Řepově u Mladé Boleslavi. To však v roce 1933 zkrachovalo. Pan Alois byl čerstvě ženatý s dcerou starosty Voděrad, která se po absolvování měšťanské školy v Dobručce učila švadlenou, později však pracovala u své tety v kuchyni v jednom pražském klášteře. Pan Alois tedy nějaký čas pomáhal tchánovi v jeho malém hospodářství a hledal práci.

Dohodl se na Loučeni s majitelem zájezdního hostince panem Havířem, pronajal si dva pokoje jako byt a na dluh zadaptoval část bývalých stájí na dílnu a prodejnu masa a uzenin. Začátky neměl jednoduché, protože v té době byli na Loučeni dva řezníci a třetí byl na Patříně. Musel tedy vedle splácení dluhu uživit rodinu s jedním malým chlapcem a na cestě bylo ještě děvče.

Podařilo se mu však uspět poměrně brzy. V první řadě využil svých zkušeností z předchozí praxe ve dvou velkých uzenářských závodech a vsadil na kvalitu a širší sortiment uzenářských výrobků. To rychle zaznamenali tzv. letní hosté. Byli to lidé z Prahy i okolních měst - většinou manželky úspěšných podnikatelů, které trávily léto na Loučeni, a také zaměstnanci panství. Manželka pana Aloise říkala, že jim hodně pomohla i náhoda, kdy si na statku u Šaralů zlomil nohu mohutný mladý býk, kterého hospodář prodal panu Aloisovi za velmi příznivou cenu, neboť nechtěl, aby býk dlouho trpěl.

Živnost se mu podařilo dobře rozeběhnout, v okolí nakupoval vše, co mu jednotliví hospodáři nabídli a maso po porážce, pokud je sám nepotřeboval, vozil do Mladé Boleslavi. Tam navázal solidní spolupráci s panem Kryštofem, který měl velký závod v Železné ulici.

Jeho činnost mu však vzala okupace. Německá správa vypsalala jednotlivým zemědělcům tzv. kontingenty - povinné dodávky zemědělských produktů - obilí, masa, vajec apod. a jejich neplnění tvrdě postihovala. Dobytek byl porážen nadále jen na jatkách, kde museli řezníci maso nakupovat a jejich činnost se tedy omezila jen na prodej výsekového masa a výrobu a prodej uzenin. Nákupy lidí byly limitovány potravinovými lístky, které si jednotliví občané přebírali každý měsíc na Obecním úřadu. Obchodníci pak lístky, které při prodeji získávali, museli lepit na archy a odevzdávat je na Okresní úřad. Německá správa tak měla přehled o prodeji potravin i jejich spotřebě. Každý pokus o nějaký podvod na zavedené praxi byl tvrdě trestán, často vězením.

I přes tato omezení se panu Aloisovi poměrně dařilo. Šetřil a plánoval, že si po válce postaví a zařídí výrobu v lepších podmínkách.

Po skončení války se mu zalíbil domek č. p. 140, který tehdy vlastnila vdova po úspěšném pražském staviteli. Pan Alois jí nabídl, že domek koupí. To paní majitelka striktně odmítla. Svůj názor však změnila těsně po méně reformě v roce 1946. Hotovosti a úspory jí byly převedeny na tzv. vázané vklady a mohla si vyměnit v

podstatě 500,- Kč na osobu. To se však stalo i panu Aloisovi. Paní majitelce, zvyklé žít na vysoké úrovni, vyměněné peníze absolutně nestačily a tak panu Aloisovi domek přeci jen nabídl.

Pan Alois navštívil Hospodářskou záložnu a podařilo se mu sjednat vysoký úvěr jednak na koupi domu a vybudování moderní prodejny v něm, tak také na výstavbu dílny, chladírny, udrny, předchládky a také prádelny, sociálního zařízení a dřevníků. V roce 1947 bylo vše hotové a živnost přestěhována.

Moc dlouho se však pan Alois neradoval. V roce 1948 začal mít problémy, protože v roce 1945 vstoupil do té nesprávné strany a nyní odmítl převléknout kabát. Akční výbor Národní fronty usoudil, že nemůže nadále být v zastupitelstvu městyse, nemůže být ani členem výboru Sokola a už vůbec nemůže dělat předsedu Sportovního klubu. V tom posledním případě si jeho žena oddechla, neboť tato funkce vyžadovala většinou nějaké nepředpokládané výdaje.

Jeho syn v roce 1949 vyšel školu a měl v úmyslu studovat dále na střední. Tehdy ani tak nezáleželo na prospěchu studenta či jeho úspěchu u přijímacích zkoušek, jako spíše na tom, co má v posudku. Tehdejší činitelé mu do posudku napsali, že by mu prospělo hlubší sepeť s dělnickou třídou. To byla pro přijímací komisi jasná směrnic, jak se má zachovat. A tak se syn učil řezníkem. Na studia byl přijat později, na základě posudku učňovské školy.

Na podzim v roce 1949 přijeli tři pánové z Nymburka a sdělili panu Aloisovi, že mu byl zrušen živnostenský list a od prvního dne příštího měsíce bude (i se synem) zařazen jako dělník v uzenářské výrobě Jednoty Nymburk. Manželka smí dále prodávat v prodejně, která bude k témuž datu převedena také pod Jednotu Nymburk.

V krátké době potom vyšel zákon č. 55 (nepamatuji si rok jeho vydání), který umožňoval socialistické organizaci bezplatný převod objektu, který pro svou činnost potřebovala, do jejího vlastnictví. Pan Alois dostal vyrozumění, že jeho dům je převeden do vlastnictví Jednoty. Dluhy mu samozřejmě zůstaly a navíc byl uvědoměn o výši nájmu, který bude nadále Jednotě platit za užívání domu. Najednou hrozilo, že pokud by manželka nemohla vykonávat práci v prodejně, mohla by být rodina i vystěhována. Když se vrátil syn z vojny, zákon důkladně prostudoval a sepsal stížnost - odvolání a poslal ji na ONV. V krátké době přišlo zamítnutí... Syn materiál dopracoval a odvezl jej na KNV do Prahy. Asi za tři měsíce přišlo vyrozumění, že se odvolání vyhovuje a objekt se vrací původnímu majiteli.

Všem těmto útrapám však nebyl konec. STB v Nymburce zjistila, že ve výrobě uzenin Jednoty je příliš mnoho bývalých živnostníků, tak zorganizovala jakýsi záťah a bývalí živnostníci dostali výpovědi. Pan Alois nastoupil v ČSD a podbíjel pražce. Po několika týdnech za ním přijeli někam ke Kamennému Zboží dva pánové a sdělili mu, že se s ČSD dohodli, že mohl již příští pondělí nastoupit na své původní místo vedoucího specialit. Kvalitní kádr, který ho dříve nahradil, nějak svou novou funkci nezvládl a několik jeho výrobků putovalo místo na prodejny rovnou do kafilerie.

Takto tedy pan Alois pracoval až do podzimu roku 1959, kdy se v práci slabostí zhroutil. V nemocnici podstoupil řadu vyšetření, a když se trochu zotavil, byla mu ukončena neschopnost. V práci však dlouho nepobyl. Opět jej přemohla velká únava. Nové vyšetření v nemocnici bylo znovu bez výsledku a pan Alois byl předán obvodnímu lékaři s diagnózou „pacient se příliš pozoruje“. Obvodní lékař doporučil rodině zajistit vyšetření v jiném zdravotnickém zařízení. To bylo sjednáno v nemocnici pod Petřínem v Praze a tam bohužel diagnostikovali nádor na jícnu. Po přešetření v nemocnici na Karlově náměstí byla doporučena rychlá operace. Ta proběhla v červnu 1960 a byly při ní zjištěny rozsáhlé metastázy. Pan Alois byl předán do domácího ošetřování a v listopadu roku 1960 zemřel. Teprve v květnu téhož roku doplatil dluhy.

Rodina byla toho názoru, že se na zhoubné nemoci bezesporu podílely problémy posledních dvanácti let jeho života.

J. H.

Majkl Cup

Dne 4. 7. 2020 se už 8. rok za sebou a tentokrát poprvé na hřišti „Ve Štítě“ konal turnaj v malé kopané Majkl Cup.

Letos se zúčastnilo celkem 15 týmů, z toho jeden čistě ženský. Byly to BANDA, BARBÍNÝ, BÍLÝ BALET, ČUMÁČCI, FC MELISS, FOXES, FREEKICKERS, KOMPRESOR, LOUPÁCI, MASÁK TEAM, MOTOTECHNA, NAZDÁRCI, REAL SVOBODÍN, SEBRANKA a SINDIBÁDI. Patronem turnaje byl kapitán Slavie Praha Jan Bořil, děkujeme za Tvoji návštěvu Honzo!

Turnaj začal v 9:00 hod. nastoupením týmů na hřiště a hned poté následovala minuta ticha za našeho kamaráda Majkla. Potom už se začaly hrát zápasy ve skupinách. Jako každý rok, i tentokrát měl největší sledovanost tým BARBÍNÝ; jejich zápasy se každému líbily. V základních skupinách byly k vidění kvalitní matche.

Po 13. hod. byla pauza, aby se hráči i rozhodčí mohli občerstvit a nabrat nové síly. Během této přestávky odehráli krásný fotbal nejmenší hráči FK Loučeň (přípravka) proti týmu BARBÍN. Zápas byl napínavý až do konce a měl velký divácký ohlas. Po pauze nás už čekalo play off. Zápasy to byly dramatické.

Mezi nejlepší čtyři týmy se dostali ČUMÁČCI, FC MELISS, REAL SVOBODÍN a SEBRANKA. V semifinále se utkali REAL SVOBODÍN a SEBRANKA, vítězství vybojoval REAL SVOBODÍN.

Ve druhém semifinále hráli ČUMÁČCI s FC MELISS, vyhráli FC MELISS. Zápas o 3. místo sehráli ČUMÁČCI se SEBRANKOU, jednoznačně zvítězili druzí jmenovaní. Ve finále byl, stejně jako po celý turnaj, odehrán krásný match, z prvního místa se radoval zaslouženě FC MELISS. Jsme rádi, že se všichni zúčastnili!

K příležitosti turnaje byla vyhlášena sbírka na konto „Karolínka“.

Po celý den bylo možno přispět do vystavené pokladničky. Vybralo se krásných 16 000,- Kč, které byly Karolínce (a jejím zákonným zástupcům samozřejmě) předány hned na hřišti. Tímto všem dárcům opravdu vřele děkujeme! Z výtěžku turnaje bude také přispěno našim nejmladším fotbalistům, a to hmotným darem v hodnotě cca 7 500,- Kč.

Hlady a žízní určitě nikdo netrpěl, občerstvení bylo zajištěno. Pivo, víno, limo a k zakousnutí výborná kýta či klobásy, pro menší strávníky třeba hranolky. O zábavu se po celou dobu turnaje staral DJ, který vtipně komentoval všechny možné situace a také samozřejmě pouštěl hudbu do éteru. Děkujeme všem, kteří pomáhali s občerstvením i zábavou.

A v neposlední řadě patří velký dík všem sponzorům: Městys Loučeň, FK Loučeň, pí Alena Klimešová, p. Petr Kraus, Restaurace na Patřině, Restaurace u Ottomanských, Pizza 2you, Řeznictví Řehák, Stavebniny DEK a Zmrzlinový ráj Krédo. A samozřejmě také všem, kteří se podíleli na přípravě a určitě i Vám, divákům, kteří jste nás přišli podpořit.

Takže ještě jednou všem moc děkujeme a budeme se těšit na další ročník!

Tým pořadatelů

Zprávičky z SDH Loučeň

Vážení a milí spoluobčané, rádi bychom vás po „nouzové“ pauzičce opět poinformovali o činnosti našeho sboru.

Ačkoli by se mohlo zdát, že se život během vládou vyhlášeného nouzového stavu tak trochu zastavil a nedělo se téměř nic, pokusíme se vám nastínit, že u nás hasičů tomu tak nebylo. Dál jsme dobrovolně pomáhali, jak jen nám to tato nová a neznámá situace dovolovala. Komunikovali jsme spolu přes telefony nebo počítače. Dostávali jsme zprávy, instrukce, rady i prosby o pomoc z našeho ústředí prostřednictvím okresního sdružení v Nymburce. Dobrovolní hasiči z okresu Nymburk uspořádali sbírku ušitých roušek a materiálu k jejich výrobě, přebytečné dezinfekce, ochranných pomůcek atd., do níž jsme také přispěli. Vše se svázelo do dvou sběrných míst a odtud se rozdělovalo a rozváželo do různých zdravotnických zařízení, zařízení sociálních služeb, ale i všude jinde, kde o tuto pomoc žádali. Jedna z našich členek takto odevzdala tisícovku roušek, které doma po večerech a po práci ve spolupráci s rodinou ušili. Jejich roušky putovaly třeba do nemocnic v Nymburce a Městci Králové, ale také hasičům do Záchrané služby Správy železniční dopravní cesty i do dalších institucí.

Jiní členové našeho sboru ve spolupráci se starostkou městyse zajišťovali nákupy seniorům. Jedna z našich žen se přihlásila do dobrovolnického centra v Mladé Boleslavi a jezdila tam nakupovat seniorům a nemohoucím.

Pro zábavu mladých hasičů, kteří se nemohli potkávat na schůzkách, vytvořila ústřední odborná rada mládeže ve spolupráci s vedoucími a instruktory kolektivů mladých hasičů počítačový program Společník. Každý den nouzového stavu byl program doplňován o nové a zajímavé aktivity. Děti si mohly procvičovat hasičskou teorii, vyrábět podle video návodů, vytisknout a vybarvit si omalovánky, řešit kvízy, plnit výzvy, sledovat různé reportáže a filmy nebo si třeba zacvičit. Program byl dostupný na oblíbených sociálních sítích, na stránkách OSH Nymburk anebo na www.dh.cz.

Mladí hasiči se, stejně jako každý rok, zapojili do výtvarné a literární soutěže Požární ochrana očima dětí. A v květnu, po uvolnění nouzových opatření, jsme pro ně v rámci našeho SDH uspořádali plnění odznaků odborností, což se letos nemohlo uskutečnit hromadně pro celý okres v Poděbradech, jak jsme byli vždy zvyklí. Za splnění byli odměněni certifikátem a odznakem odbornosti, kterou plnili. Ti, kteří neuspěli, dostali sladkou cenu útěchy. Alespoň trochu jsme snad tímto vynahradili dětem to, že vzhledem ke zrušení hromadných podniků a soutěží, kdy byl kalendář akcí OSH Nymburk značně zregulován, neměly možnost vyhrát si nějakou tu odměnu.

Nejvíce se však naši malí svěřenci těšili na trénink útoků s vodou. Toto přání jsme jim splnili a vyrazili jsme „pokropit“ tréninkové fotbalové hřiště u zámku. Protože bylo velké horko, náležitě si útoky užili, a to včetně „sprchování“ vodním dělem z Tatry a koupání v kádi. Další trénování s vodou a překvapením nám však překazil Medard, který nám nadělil tolik deště, že naše vodní radovánky

musely být ukončeny a odloženy.

Na konci sezony jsme s dětmi vyrazili na zmrzlinu. Při této příležitosti jsme se zároveň rozloučili s devěťáky, kteří dostali pamětní medaili a koláž, sestavenou z fotek od jejich začátků v kolektivu až dosud. Ti družstvo mladých hasičů opouštějí, ale určitě ve sboru zůstanou a budou pokračovat dále jako „velcí“ hasiči. Dospělí hasiči na výzvu jednoho z našich členů uspořádali sbírku na pomoc moravským kolegům při likvidaci následků červnových povodní. Do sbírky kromě hasičů přispěl i městy Loučeň. Jednalo se hlavně o materiální pomoc v podobě košťat, lopat, koleček, hadrů, dezinfekce, čistících prostředků apod. Sebrané věci byly odvezeny dobrovolným hasičům do Zábřehu, kde vše rozdělili a rozvezli do nejvíce postižených obcí.

Naši členové, kteří pracují zároveň ve výjezdové jednotce, se zúčastnili tří denního školení na práci s motorovou pilou, které pro ně zajistila starostka městyse. K tomu přidávám úsměvnou historku našeho hasičského starosty. Jednoho nedávného víkendového večera, se pohodlně usadil a rozhodl se využít tu trochu volného času ke studiu podkladů na školení, které obdržel od starostky. Začal číst a vtom blik, vypnul proud. A najednou cink, přišla sms s výzvou k výjezdu k padlému stromu v obci. Tak si rovnou vše vyzkoušel v praxi (i když, kdo ho znáte, tak určitě víte, že s motorovkou umí zacházet velmi dobře).

Dále jsme byli okresním sdružením vyzváni k napsání příspěvku o historii našeho SDH do knihy o historii dobrovolného hasičstva v okrese Nymburk, od založení až do roku 2020. Sbory na okrese bohužel s postupující dobou spíše zanikají, a tak by ty, které zatím fungují, po sobě rády zanechaly alespoň drobný odkaz dalším generacím. Proto prosíme, pokud byste někdo doma našel nějaké staré fotografie nebo jakoukoli jinou zajímavou informaci týkající se tohoto tématu, obraťte se s ní na telefonní číslo 723/122 597 a my si o tom rádi přijdeme popovídat. Děkuje.

To je z naší strany asi vše. Teď se chystáme na společný prodloužený víkend pod stany, ale o tom zase až někdy příště.

Na závěr patří poděkování všem, kdo přispěli do sbírky na moravské povodně, i všem, kteří nás podporují a fandí nám. A ze srdce přejeme, ať jsme všichni zdraví a té mrňavé potvoře se ubráníme.

A ještě přidáváme velký dík za to, že jsou mezi námi lidé, kteří jsou ochotni pomoci v každé situaci. Smekáme před všemi, kteří šli roušky, před prodáváčkami, které nepřestaly prodávat a denně se tak vystavovaly riziku nákazy jen proto, abychom měli co jíst, děkujeme zdravotníkům z první linie, ale i za Miniobčasník, ve kterém byly potřebné informace, prostě všem, kteří pomáhali, jak mohli.

Za sebe mohu říci, že mi leckdy až vhrkly slzy do očí, když jsem viděla, jak pro někoho vůbec nebyl problém po práci sednout ke stroji a šít a druhý den vzít auto a vše odvézt potřebným. Nebo nasadit roušku a rukavice a dojet pro nákup někomu, kdo je nejvíce ohrožený. Vyzvat ostatní ke sbírce, naložit věci do auta a odvézt je až na Moravu. Jsou to takové drobné, někdy skoro neviditelné skutky, se kterými se dotyční nechlubí a dozvíte se je spíše jen tak mezi řečí a přitom to druhým nesmírně pomůže. Také jsem ráda, že jsme u nás v městyse celkem soběstační. Během nouzového stavu nám tu téměř nic nechybělo, a pokud jsme nechodili do práce, nemuseli jsme vůbec nikam jezdit, čímž se omezila možnost šíření nákazy na minimum.

DÍÍÍKY!!!!!!!!!!!!

Za SDH Loučeň

H. H.

Novinka u jednotky hasičů JPO III Loučeň

V obcích Loučeň, Patřín a Studce působí v současné době dva Sborní dobrovolných hasičů a to SDH Loučeň a SDH Patřín. Z nich je složena Jednotka požární ochrany Loučeň.

JPO III Loučeň má v současné době 17 členů, z toho je 13 členů z SDH Patřín a 4 členové z SDH Loučeň.

Co se povedlo: V loňském roce bylo zařazeno do služby vozidlo CAS 32 na podvozku Tatra 815, které má nádrž na 8 m³ vody a tvoří nyní spolu s dopravním vozidlem AVIA 31 základní výjezdní jednotku.

Vozidlo TATRA 148 zůstává nadále jako druhosledový vůz a slouží nyní hlavně k tréninku mládeže, působící ve spolku SDH Loučeň.

Jednotka byla dále během loňského a letošního roku vybavena čtyřmi novými přetlakovými dýchacími přístroji, jelikož ty staré, podtlakové, již technicky nevyhovují. Tyto přístroje pořídila obec.

Z výtěžku loňského a letošního masopustu byla pro jednotku pořízena zásahová proudnice, hadice a tlakový čistič kanálů, celkem za 16 317 Kč.

SDH Patřín zakoupil do jednotky požární žebřík a plovoucí koš za částku 36 613 Kč.

Abychom splňovali legislativu, kterou se JPO řídí, proběhly v červnu 2020 zdravotní prohlídky a také 8 členů prošlo kurzem řezání motorovou pilou.

Události za rok 2019/2020:

V roce 2019 byla jednotka povolána k 15 událostem. V roce 2020 jich bylo k 30. 6. 2020 už 12. Jsou to buď požáry, nebo technická pomoc typu odstranění popadaných stromů, asistence při dopravní nehodě nebo odčerpání vody.

Za jednotku JPO III Loučeň

Velitel Vinš Tomáš

Rybářský spolek Loučeň

Rybářský spolek má na Loučeni velmi dlouhou historii a my, jeho současní členové, se snažíme, abychom jeho činnost udrželi i v době, která nám úplně nepřeje. V posledních letech bojujeme zejména, stejně jako ostatní rybářské a další vodohospodářské organizace v okolí, s dlouhodobými suchy a velmi vysokými teplotami v letních měsících. Z důvodu sucha jsme byli nuceni v posledních dvou letech opakovaně vylovovat rybník ve Studečkách a ryby odtud převážet. Před třemi lety jsme bohužel také přišli o pronájem rybníka pod Patřínem, u kterého se majitel rozhodl pro revitalizaci a podmínky dotace, kterou na tuto revitalizaci získal, nedovolují vodní plochu pronajímat dalším osobám nebo organizacím.

Reálně nám tedy v tuto chvíli zůstávají pouze dva rybníčky v ulici V Serpentinách, tzv. „Mlejňák“ a „Sadák“, u kterých se můžeme, díky slušnému přítoku, spolehnout na dostatek vody. Je jasné, že rybářskému spolku, který má aktuálně 23 členů, nemůže pro plnohodnotnou činnost takový objem dlouhodobě stačit. Proto před námi stojí výzva do dalších měsíců a tou je kompletní vyčištění přítoku rybníka ve Studečkách. Přítok vede Studeckým potokem z rybníka ve Studcích, který je od našeho rybníka vzdálen cca 1.200 metrů volným terénem. Na přítoku je dalších cca 120 metrů přírodní trubky, která je pod zemí a momentálně je neprůchozí,

takže ani při deštích do rybníka voda nepřitéká.

I v tomto nelehkém období máme ale plány do budoucna. Hlavním úkolem je samozřejmě obnova rybníka ve Studečkách do takového stavu, abychom se mohli spolehnout, že v něm budeme mít vodu po celou sezonu, a to včetně zimního období, kdy jsou ryby na stav vody nejnáchylnější. Jakmile se nám podaří tento úkol splnit, plánujeme založení rybářského kroužku pro děti, kde by se od našich členů v praxi naučily, co znamená být součástí „Petrova cechu“ a kde by mohly poznat radost z úlovku a obecně kouzlo světa „tichých bláznů“. Ve vodách našeho spolku plavou v tuto chvíli kapři, amuři, štiky, candáti, sumci, úhoři, tolstolobici, karasi a do budoucna plánujeme také pstruhy, takže i přes omezenou vodní plochu máme co nabídnout jak dospělým členům, tak dětem.

Náš rybářský spolek pořádá každoročně několik akcí pro členy i pro veřejnost. Fotografie z těchto akcí a více informací o našem spolku najdete na webových stránkách www.ryblou.webnode.cz, kde je k dispozici také kontaktní formulář a stanovy našeho spolku pro případné nové uchazeče o členství. Jsme otevřeným spolkem pro všechny nadšené a pracovitě členy se zájmem o rybaření, takže pokud se k nám chcete přidat, neváhejte nás kontaktovat. Petrův zdar!

Výbor rybářského spolku Loučeň

Vzpomínka na jednu brigádu

Jako většina našeho národa jsem ukázněně pobýval celých 7 týdnů v bytě, obáváje se nakažení koronavirem. Donutilo mne to přečíst všechny knihy, na které jsem dosud neměl čas, přibral jsem 3 kg živé váhy, a také jsem dost zlenivěl. Při tom ležení na gauči jsem také vzpomínal na své rané mládí. Vzpomněl jsem si, jak jsem na podzim roku 1943 začal na Loučeni chodit do třetí třídy obecné školy. Tehdy to byla společná třída 2. a 3. postupného ročníku. Třída byla hned nad schody do 1. poschodí školy na severní straně budovy, ve které dnes přebývá firma Pilous. Tuto dvoutřídku vedla s přehledem paní učitelka Anna Jakešová. Jen náboženství, tehdy povinné pro katolíky, vedl pan katecheta Hajíček. To byl pán, který v místním kostele hrál na varhany a jinak učil také hru na klávesové nástroje (tehdy harmonium a klavír). Po válce se z Loučeň odštěhoval někam do pohraničí.

Do třídy se mnou chodil mimo jiné i František Fádhrns a o rok níže, do druhé třídy jeho bratr Pepík. Tehdy se vyučovala i pracovní výchova. K tomu sloužila mj. také zahrada, která byla za školou, podél cesty ke hřbitovu. V rámci této pracovní výchovy dohodla paní učitelka s otcem obou Fádhrnsů, který měl hospodářství na Patříně, že mu naše dvoutřídku pomůže brigádne vybrat brambory. A tak jednoho dne jsme všichni vyrazili na pole, které měl Fádhrns tam, kde je dnes rybník Rybízák a od něho podél lesa

až k silnici na Vlčavu. Na poli už měl pan Fádhrns vůz, koně, pro nás košíky a tehdy moderní stroj na vyorávání brambor, zvaný čert. To bylo zařízení na dvou kolech, tažené koňmi. Na ose kol bylo umístěno ozubené soukolí, které pohánělo jakýsi větrník v zadní části soukolí. Na větrníku bylo umístěno několik lopatek, složených z několika ocelových prstů. Jak byl stroj tažen, tak se síla z kol přenášela na ten větrník, který se otáčel v závislosti na rychlosti, jakou bylo toto zařízení taženo, a lopatky vyhazovaly na stranu spolu se zeminou na řádcích brambory. My jsme vždy tři dostali jeden košík, do kterého jsme takto vyorané brambory sbírali a nosili je k vozu.

Ušchlou nať jsme snášeli na jednu hromadu a o přestávce jsme z lesa, který byl od pole přes cestu, nanosili na hromadu natě trochu suchých klacků. Pan Fádhrns hromadu zapálil, a když se utvořilo trochu popela, nasypal do něj košík bramborů. Když jsme sklizeň ukončili, dostal každý 2 pečené brambory, ti hladovější i víc. Snad nikdy jsem tak dobré brambory nejedl. To, co jsme si nestačili ušpinit při sběru brambor, jsme dokonali k radosti našich maminek, při loupání brambor pečených.

Z toho, že si to pamatuji ještě téměř po 77 letech, lze soudit, že to byl silný zážitek nejen asi pro mne, ale i pro další účastníky této brigády.

Ing. Jiří Havlát

Vzpomínka na p. Rudolfa Zimandla

Dne 7. července 2020 tomu bude deset let, co nás předešel na věčnost p. Rudolf Zimandl, čestný kanovník a dlouholetý správce farnosti kostela Nanebevzetí Panny Marie na Loučeni. Po studiích v Kněžském semináři v Praze obdržel 29. června 1947 kněžské svěcení v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě. Následně byl ustanoven kaplanem ve Slaném. Na farnost Na Loučeni byl poslán ze svého předchozího působení ve Vraném a Peruci v roce 1957. Zde svoji službu vykonával plných 47 let. Mimo Loučeň zajišťoval duchovní službu také pro řadu okolních farností, včetně např. farnosti ve Mcelích. Za svoji vynikající kněžskou práci byl ustanoven čestným kanovníkem Katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích. Z aktivní služby odešel na vlastní žádost v roce 2004 do Kněžského domova ve Staré Boleslavi.

P. Zimandl byl nejenom vynikající duchovní a znalec Písma svatého, ale také mimořádně zdatný rétorik, velmi milý člověk, ve

kterém se snoubila důstojnost společně s širokým intelektuálním rozhledem a hlubokým pochopením potřeb lidí věřících i nevěřících.

Čest jeho památce.

PhDr. Mgr. Richard Vaněk
farník kostela Nanebevzetí Panny Marie na Loučeni

AKCE LOUČEŇ

29. 7. – 7. 8.

Hudební festival T. T. – XXI. ročník 2020 – jednotlivé koncerty:

29. 7. (19:00 hod.)

MCELY – kostel sv. Václava – Mimořádný koncert k 90-ti letému výročí znovuvysvěcení kostela sv. Václava ve Mcelích

30. 7. (18:30 hod.)

ROŽDALOVICE – Obřadní síň – „... opera nás baví“

31. 7. (19:00 hod.) – LOUČEŇ – KD – „Muzikalování“

4. 8. (19:00 hod.)

LOUČEŇ – KD – Pražská konzervatoř představuje mladou generaci vynikajících hudebníků

7. 8. (19:00 hod.)

LOUČEŇ – KD – Závěrečný operní galakonzert

8. 8. (21:00 hod.)

Konzert skupiny TRILOBIT (rock + host) – klub VROKÁČ

Více informací na www.vrokac.cz nebo FB Vrokáč z.s.

15. – 16. 8. – Pouť – u KD

15. 8. (20:00 hod.) – Pouťová zábava – kapela Mixer – u KD

15. 8. (13:00 - 18:00 hod.) – hřiště VE ŠTÍTĚ

Rockový fotbal (Stará garda FK Loučeň vs. Radio Hey)

Host utkání: Kapela KABÁT

Vystoupení a autogramiáda: GABRIELA GUNČÍKOVÁ

Bohatý doprovodný program

16. 8. (14:00 hod.) – hřiště VE ŠTÍTĚ

Fotbalový zápas (Stará garda FK Loučeň vs. FK Hořátek)

24. – 28. 8. – Příměstský tenisový tábor – TENISOVÉ KURTY

29. 8. – Loučeňský střelec – STŘELNICE

5. 9. (21:00 hod.) – Taneční zábava PROČ NE – klub VROKÁČ

Více informací na www.vrokac.cz nebo FB Vrokáč z.s.

12. 9. – Výstava psů (tibetské dogy) – KD

19. 9. (10:00 - 16:00 hod.) – Burza oblečení a dětských potřeb – KD

Více informací u Martiny Záklasníkové, tel. 605 790 718

26. 9. (20:00 hod.) – Koncert skupiny RAZZ – KD

2. – 3. 10. – Volby do zastupitelstva Středočeského kraje – KD

9. 10. – Setkání seniorů – KD

10. 10. – Vítání občánků – KD

24. 10. (20:00 hod.) – Koncert skupiny RAZZ – KD

31. 10. – Halloween – KD

7. 11. – Světýlkování – STUDCE

28. – 29. 11. – Vánoční slavnosti, rozsvícení stromečku – KD

5. 12. – Čertovská zábava – KD

AKCE NA ZÁMKU

25. 7. – Mezinárodní den turistiky naboso

1. – 29. 8. – Léto s Robinem Hoodem

29. 8. – Hradozámecká noc

SPOLUPRÁCE SE ZÁMKEM LOUČEŇ

* Možnost vystavení Roční permanentky na vstup do zámeckého parku
Podmínky:

1. Trvalé bydliště na Loučeni (či Patříně, Studcích a Studečkách) – zápis v OP nebo rodném listě s uvedeným rodičem, který o permanentku žádá
2. Fotografie (pasová velikost, stačí vytištěná)

3. Zaplacení poplatku 90,- Kč v zámeckém Infocentru (platnost rok od vystavení, nikoli rok kalendářní)

Permanentka bude vystavena dle provozních možností buď na počkání nebo do druhého dne. K vyzvednutí v Infocentru kdykoliv v pracovní době.
Zámek Loučeň a. s., Nymburská č.p. 1, 289 37 Loučeň

* Možnost bezplatné prohlídky zámku a parku pro loučeňské seniory (min. 6 osob) – 16. 9. 2020 v 15:00 hod. (kontakt pí Hana Šubrtová, Zámek Loučeň)

**Kácení a řez rizikových stromů
stromolezeckou technikou.
tel.: 606527091**

Party servis Loučeň
Zapůjčení
party stanů a skákacích hradů
www.partyservisloucen.cz
facebook: PARTY SERVIS LOUČEŇ
tel.: 732 914 252